

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrivm SS. Vincentii, Sabinæ, & Chistetæ: Ex Flore Sanctorum Hispaniæ auctore 10. Maldonato Hispano. Errant qui putant hunc eundem esse Vincentium Cæsar augustanum, Diaconum S. Valerij Episcopi: ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

MARTTRIVM SS. VINCENTII, SA^A *Vide Not. C.*
Baron in
bina, & Christetæ: Ex Flore Sanctorum Hi-
Spania auctore io. Maldonato Hispano. Errant Rom.
qui putant hunc eundem esse Vincentium Cæ-
sar Augustanum, Diaconum S. Valerij Episco-
pi: hoc eodem quidem tempore passum.

27. Octob.

CVM Dacianus præses Diocletiani & a Comitatu
Maximiani iussu sua per Hispaniam ea anno
edicta & dimitteret, pioque sanguine Christi 303.
cuncta tribunalia respergeret, apud Eboram Lux à Ba
civitatem Vincentius adolescens compræhen- ron. Tom. 2.
fus est. Quem blandè primò Dacianus compel- Annal.
lans, interrogare cœpit, cur florentis imme- Vbi compræ-
moratatis principum iussa contemneret; Cur
Christum à Iudeis ob flagitia crucifixum, Deū
crederet. Cui Vincentius; Ego, inquit, Deum
cali & terræ conditorem colo: tu potius de-
liros flagitiososque sectaris deos. Nonne tibi
notum est, Dacianus intulit, Iouem omnia
quæ videntur, condidisse? Compertissimum
mihi est, dixit Vincentius, & vestri libri
non obscurè loquuntur, Iouem virum adulterijs
flagitijsque quamplurimis contaminatum
fuisse.

Non tulit hæc Dacianus; sed amouete, clau- Notamira-
mat, hominem nefarium; scelestum; impium culum quo
propellite; & si sacrificare renuerit altaribus carnifex
admotus, morte mulctate. Rapitur inde Vin- conuertitur.
centius, & ad Iouis templum deducitur; sed in
media platea durissimo pedem imprimens la-
pidi, cunctos in admirationem vertit. Demi-
rati certè carnifex pedis vestigium in filice,
verum esse Deum, quem prædicabat Vincētius
xepu-

reputantes, tres velut induciarum dies, à Dicano extorserunt. Interim illo in custodiam dato, firmiterque detento, sorores eius Sabina & Christeta in carcerem venientes, peruererunt, ut cum eis frater fugam capessereret, hac lege; ut si denudò vincirentur, ipsæ simul cum eo martyrium subirent. Vincentius salutis sororum suarum desiderio inflammatus, fugam cum eis arripuit, Abilamque peruenit. Dacianus vbi de fuga cognouit; immissa post tergum equitum turma omnes simul trucidari precepit. Qui Abilæ reperti membratim in eculeo diuariantur, ac conciduntur; nouissime capitibus fuste lapideque illisis, martyres efficiuntur.

MARTYRIVM SS. APOSTOLORVM

In Notat. ad Martyrol. Rom. & Ton. 1. Annal. anno Domini 68. 28. Octob.

Simonis Chananaei: & Thaddæi, qui & Iudas dicitur. Ex Ioachimo Peronio de rebus gestis Apostolorum. Eos uno eodemq; tempore & eodem in loco martyrio occubuisse confirmat quoq; Baronius.

SIMON & Iudas fratres, Alphæo patre & Maria matre nati, gloriosam pro Christo mortem eodem in loco oppetierunt. Nam Simon quanquam in AEgypto, Thaddæus vero in Mesopotamia Euangelium prædicauerit, postremò tamen pariter conuenientes, in perfide martyrio coronati meruerunt. Porro cum mater eorum, Maria Cleopha, scilicet filia, modò Iosephi, modò Iacobi, scilicet mater dicatur; dubium non est hos quatuor uno patre & una matre genitos, fratres fuisse. Et quidem Iosephus fuit discipulorum Christi unus: Iacobus